

Seguint els criteris generals i específics descrits, cal remarcar unes recomanacions específiques en el tractament del llenguatge periodístic en els mitjans de comunicació de l'Ajuntament (BIM *l'Informatiu*, Aldaia Ràdio i la Pàgina Web www.aldia-ajuntament.es) per a un ús no sexista del llenguatge informatiu.

El llenguatge informatiu (escrit i audiovisual) té especial incidència en l'educació i la cultura. Per això és necessari introduir la perspectiva de gènere en els mitjans de comunicació, utilitzant estratègies gramaticals i sintàctiques per a compaginar un correcte estil periodístic amb un llenguatge no-sexista.

1. RECOMANACIONS GENERALS PER A L'ÚS D'UN LLENGUATGE NO-SEXISTA EN LA INFORMACIÓ ESCRITA I AUDIOVISUAL

- Evitar l'ús exclusiu de termes masculins . Quan els càrrecs i llocs de direcció estiguen ocupats per dones, la menció en els titulars i en la notícia ha de fer-se en femení. (exemple: jutgessa, regidora, directora, presidenta, autora...).
- Evitar sempre que siga possible els dobles de gènere (exemple: xiquets i xiquetes) utilitzant epicens (nom que amb un només gènere gramatical designa als dos sexes), així com paraules neutres o genèriques (exemples: infància, joventut, alumnat, persones majors, adolescència, personal, professorat, ciutadania, afiliació, funcionariat, metgessa, cap...).
- Evitar totalment estereotips que posen valors diferents de les dones i als hòmens , conformant una falsa realitat que cal evitar. Exemples:
Home-agressivitat // dona-tendresa
Home-valentia // dona-por
Cotxe de papà - aspiradora de mamà
- L'ús explícit dels pronoms davant del verb es considera emfàtic .(No recomanable: *Nosaltres volem promoure l'ensenyança*. Recomanable: *Volem promoure l'ensenyança*).
- Utilitzar el "se" impersonal, gerundis, passives reflexes o perifràstiques i desviacions semàntiques, per a evitar l'ús exclusiu del masculí .Exemples:

Recomanable	No recomanable
<i>Sempre es crítica sense aportar solucions</i>	<i>Els ciutadans critiquen sense aportar solucions</i>
Treballant es pot aconseguir el canvi	Si els polítics treballem, podem aconseguir el canvi
Es proposaran solucions des del temps	Els membres del govern proposarem solucions
<i>La renda per 'capita' a Aldaia és...</i>	<i>Els aldaieros tenen una renda per 'capita'...</i>

- Corregir l'enfocament androcèntric de la nostra expressió, evitant anomenar les dones com a dependents, complements, subalternes o propietat dels hòmens. (Recomanable: *En la festa, les persones invitades...* No recomanable: *En la festa, els invitats i les seues dones...*).

- No utilitzar el gènere femení per a desqualificar ni al·lusions pejoratives a les dones. És a dir, adquirir estratègies per a neutralitzar la imatge negativa que de la dona transmet la llengua.
- Utilitzar termes genèrics o col·lectius per a substituir paraules marcades sexualment . (No recomanable: *Es necessita netejadora*. Recomanable: *Es necessita personal de neteja*).

2. RECOMANACIONS PER A ABORDAR SITUACIONS INFORMATIVES DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE

1. Situar la violència domèstica en el marc dels Drets Humans . Els maltractaments a les dones són una violació dels Drets Humans, ja que eliminen la llibertat i la dignitat de les persones.
2. Evitar presentar la notícia desconnectada d'altres semblants. Els maltractaments són una violència generalitzada contra les dones i no un assumpte privat .
3. No caure en estereotips, prejudis o tòpics per a explicar la violència de gènere. Els maltractaments no són producte d'un fet passional, sentimental o de zels; són crims, és a dir, delictes. I com a tals, han de constar en la informació si es vol veraç i objectiva.
4. Investigar també el que no es veu . Els maltractaments físics van també habitualment acompanyats de maltractaments psíquics, amb les seues corresponents seqüeles no visibles. La notícia deu també reflectir esta realitat amagada.
5. Distingir clarament entre víctima i agressor. Respecte a l'agressor, el o la periodista ha de tindre en compte que l'anonimat li assegura impunitat. I encara que hem de concedir-li la presumpció d'innocència fins que una sentència ferma li condemne, per a explicar el cas s'haurà d'incloure el seu historial i dades penals. Respecte a la víctima, s'haurà de ser sempre exquisit en el seu anonimat, i el rigor informatiu exigix una mínima explicació de la seua història.
6. Crear opinió i influir en la societat . Tota notícia de maltractaments ha d'incitar clarament al rebuig social d'este tipus de violència i no recrear-se en el morbo. Sempre que la notícia ho permeta, cal recordar que hi ha l'alternativa de denunciar i enfrontar-se al problema per a superar-ho, que altres dones ho han fet abans i han tingut èxit, i que cada vegada són més les que ho intenten i ho aconsegueixen. Si recordem l'existència d'una eixida podem generar una actuació positiva de la víctima i el seu entorn.
7. No recrear-se en el groguisme. Al tractar els temes de violència haurem d'estar sempre en alerta per a no sobrepasar eixa subtil línia que separa la informació que enganxa al públic, d'aquella altra que únicament esprem el groguisme o el sentimentalisme paralitzant.

8. Transmetre l'existència de respaldar social a les víctimes.
9. Contrastar la informació amb diverses fonts informatives. Si es vol que la notícia tinga rigor informatiu, s'haurà de comptar, a més de la versió judicial i policial, amb l'opinió d'altres especialistes.
10. Donar també informació útil i complementària. Sempre que l'espai i el temps de la notícia ho possibiliten, es recomana donar consells útils sobre com ajudar les víctimes i els recursos que té l'Administració per a això. També hem d'adjuntar telèfons útils. Serà especialment pràctic per a la gent que encara no sap com actuar en estos casos.

3. RECOMANACIONS PER A NO UTILITZAR IMATGES SEXISTES EN LA FOTOGRAFIA, DISSENY GRÀFIC I PUBLICITAT INSTITUCIONAL

Les imatges són recursos essencials per a la persuasió i la implantació de models i pautes de conducta. I sovint desplacen l'anàlisi i la reflexió. D'ací la importància d'un bon ús d'estes, sobretot si tenim en compte la gran implantació que tenen els mitjans audiovisuals en l'actualitat.

Com a norma general no cal utilitzar imatges sexistes, denigrants o discriminatòries cap a la dona, tant en la fotografia de la premsa escrita o pàgines web, mitjans audiovisuals, disseny gràfic o publicitat institucional.

Per a no utilitzar imatges sexistes, el millor és saber identificar aquelles imatges que utilitzen un llenguatge sexista i discriminatori contra la dona.

INDICADORS PER A DETECTAR EL SEXISME EN LA IMATGE

Són imatges sexistes aquelles:

- Que invisibilitzen a les dones davall el genèric masculí.
- Que exclouen, discriminen, parodien o agredeuen a les dones.
- Que utilitzen missatges masculistes.
- Que tracten les dones com a sers dependents respecte als hòmens.
- Que transmeten la idea que les dones han de ser mantingudes per hòmens.
- Que identifiquen les dones només com a ames de casa i mares.
- Que transmeten la idea que les tasques domèstiques són només exclusives de les dones.
- Que transmeten rols i estereotips de gènere.
- Que obliden els valors intel·lectuals de les dones, realçant només els físics o apareixent estes com a mers objectes eròtics i sexuals.
- Que apareixen les dones en professions, treballs o posicions de menor rellevància que els hòmens.

RECOMANACIÓ

Explicitar la presència dels dos sexes en les imatges, missatges institucionals, *veus en 'off'* campanyes de sensibilització ciutadana. Transmetre la idea de l'existència dels dos sexes exercint indistintament funcions en els àmbits privat i públic.